

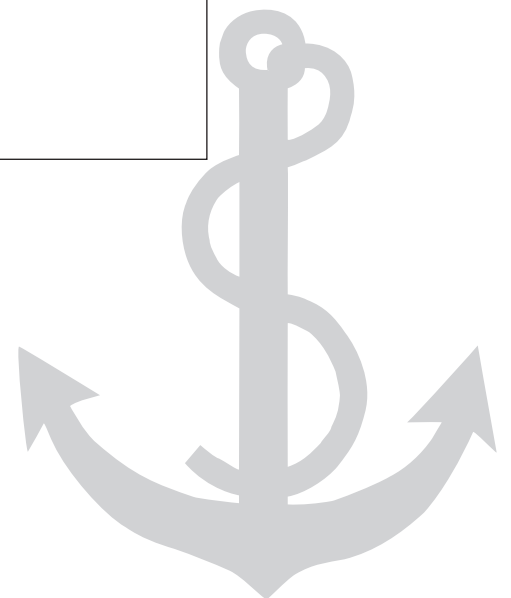
BLAD NR. 3/04
SEPTEMBER

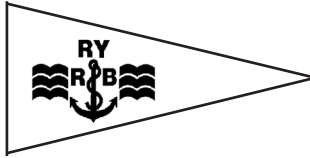


Ankret



Sommer i Ry!





RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
Tlf 86 89 29 90

Email: ry-marina@mail.

Bestyrelse:

Formand:	Leo Nielsen	86945504
Næstformand:	Kim Würtz	87938907
Kasserer:	Helga Mortensen	86890102
Bestyrelsesmedlem:	Kurt Dan Jensen	86891791
Bestyrelsesmedlem:	Mogens Weigelt	86892642

Bestyrelsessuppleanter:	Morten Damholdt	86890987
	Sten Thorsager	86965570

Udvalg(s-formænd):

Hus- og pladsudvalg:	Jens Erik Jensen	86947947
Broudvalg:	Hardy Nielsen	86892307
Malerudvalg:	Valdemar Mortensen	86853079
Sikkerhedsudv:	Børge Thykier	86936540
Miljøudv.	Flemming Enggaard	51507615
Fest- og aktivitetsudvalg:	Jytte Syska	86892532
Navigationsudvalg:	Kai Rasmussen	86846224
Radioudvalg:	Jens Chr. Jensen	86891603
Redaktionsudvalg:	Niels Hovgaard	86891671
Silkeborgsøernes Brosamarbejde:	Leo Nielsen	86945504
Ry- og Silkeborgsøernes Brugerråd:	Leo Nielsen	86945504

Havnekontoret Telf. 86 89 29 90

Kontortid: Hver mandag fra 18.30 til 19.30

Vi er på kontoret for at hjælpe dig.

Hvis du har spørgsmål, eller hvis du mangler diesel til din båd - så kom ned på marinaen i vor åbningstid.

Havnefoged Kurt Dan Jensen

Havneassistent Morten Damholdt

Havneassistent Sten Thorsager

NYE MEDLEMMER - DET ER OGSÅ OS!

Redaktion:

Else Jensen
Hanne Thykier
Jens Hvass
Kurt Nielsen
Birger Madsen
Karen Johnsen
Niels Hovgaard
(Ansvarshavende)

Forsidebillede:

Foto
Birger Madsen

Udkommer:

Ultimo marts
Ultimo juni
Ultimo september
Ultimo december

Ank'ret

Medlemsblad
for
Ry Bådlaug

NB! NB! NB! NB!

**ABSOLUT
SIDSTE FRIST**
for aflevering af
indlæg til næste
nummer af
ANK'RET er
den. 1. dec. 2004

Tryk:

Dixit Them
Tlf. 86 84 70 22

Vigtige telefon numre

Vandforening

(begrænset/lokal):

Ring Ry Kommune,
Teknisk Forvaltning

Tlf. 86 89 15 55

Udenfor kommunens åbningstider ringes til chefen for Teknisk Forvaltning
Knud Martin Kjeldsen

Tlf. 86 89 31 12

Vandforening

i større omfang:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Ulykker til søs:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Falck

Tlf. 112

Skanderborg Politi

Tlf. 86 56 14 48

Silkeborg Politi

Tlf. 86 82 39 00

Søværnets Operative Kommando

SOK: Tlf. 89 43 30 99

Havnefogeden Horsens

Tlf. 20 80 13 38

Amtsregistrering af både/ afmelding/ændring

ring til Åse Nielsen

direkte Tlf. 89 44 66 00

Gæsteregistrering af både

Statoil, Randersvej 8, Ry

Tlf. 86 89 12 88



Leo Nielsen

Formanden har ordet !

Nu hvor sommeren er ved at være på hæld og vi skal til at indstille os på efteråret og vinteren, kan det jo være lidt nyttigt at fundere over, hvorledes årets højsæson er gået, og hvad der kan forbedres på. Sommerferieturen til andre havne, giver jo også lidt inspiration, man kan jo ikke lade være med at lægge mærke til, hvordan tingene klares i disse havne, og derved notere sig, at det gør vi nu smartere og bedre i Ry, eller sådan burde vi måske overveje, også at gøre.

Ikke ulig de foregående år, er juni, juli og august måneder, hvor havn og klubhus virkelig bruges, og det er jo også det, vi har det til. Det indebærer jo også, at det er disse måneder, hvor alt virkeligt skal bestå sin prøve og hvor kapacitetsproblemer afsløres.

Vanen tro er vore affalds- containerkapacitet for ringe i disse måneder. Selv om kapaciteten er øget år for år, og i dag er mere end det dobbelte af, hvad vi havde for blot fire år siden, må vi erkende, at den må øges til næste år. Det ser ikke pænt ud på havnen, at der i flere dage står overfyldte containere.

Skimminghus har også igen måtte stå sin prøve. Kapacitetsproblemerne omkring toilet og baderum er endnu engang synliggjort. Vi kan ikke vedblivende negligere dette problem. Udviklingen af bådernes størrelse, som er synlig for enhver, der færdes på havnen, har også medført at et stigende antal medlemmer holder weekend og ferie omkring båden og

havnen. Større både er nu engang bedre til at rumme en weekend med lidt tvivlsomt vejr, hvorfor flere udnytter dette. Og er det helt galt med regnen og blæsten for en eftermiddag eller aften, bliver Skimminghus naturligvis invaderet, hvad der jo er ganske hyggeligt.

Vi skal heller ikke være blinde for at mange jo bruger båden som en art camping, og vil jo i den forbindelse sætte stor pris på fornuftige og tidssvarende badeforhold.

Som jeg ser det, bliver vi nødsaget til at gøre noget ved dette kapacitetsproblem, og vi må se hurtigst muligt at komme videre med de skitser til udvidelser af huset, som har været fremme tidligere.

Vi har jo i snart mange år bearbejdet Banestyrelsen om køb af deres areal ved den gamle vej. Det bureaukrati som eksisterer i denne styrelse, er helt uforståeligt. Overordnet har styrelsen for år tilbage, tilkendegivet, at de gerne vil afhænde arealet, men at finde en embedsmand i systemet, der vil tage sig sammen til at udfærdige en kontrakt, ser ud til at være helt umuligt.

Vi bør måske overveje, om der er muligheder for udvidelse af huset uden at inddrage Banestyrelsens areal.

Som mange sikkert har bemærket fik vi her midt på sommeren en meget rosende skrivelse fra Friluftsrådet for vor måde at medvirke i Blå Flag. Rådet udtrykte begejstring for, at vi havde styr på, og arbejdede med stort set alle

de kriterier, som man i Blå Flag regi lagde vægt på. Det kan vi være meget stolte af, Ry Marina er med i lystbådshavnenes elite. Der skal vi så absolut tilstræbe at blive.

På et enkelt punkt har vi jo nu nok benyttet os af "lånte fjer". Friluftsrådet roste vores håndtering af bundvand, og til vores held var der ikke brok med anlægget netop denne dag, hvor de var på besøg. Ellers har anlægget jo givet anledning til mange ærgelser gennem de sidste par år.

Anlægget blev i sin tid etableret med enkle komponenter, fordi ingen rigtigt kendte behovet. Vi ser nu, at det bliver benyttet så meget, at vi må konstatere, at det grundlæggende er underdimensioneret. Bestyrelsen har sat et arbejde i gang med at etablere et nyt anlæg. Det bliver baseret på professionelle komponenter, som er istand til at virke time efter time. Vi forsøger at få det etableret og klar, inden bådene skal op her til vinter, men skulle det kikke, vil det i hvert fald være klar til næste sæson.

Vi skal nu til at planlægge årsprogrammet for næste år, og i dette program har vi jo ved flere lejligheder udtaget arrangementer, som ikke havde den store tilslutning mere. Vi er jo i sagens natur også nødsaget til at holde indholdet i programmet up to date. Er der nogen blandt medlemmerne, der ligger inde med gode ideer til klubaftner, arrangementer eller lig-

nende, som de har lyst til at medvirke til at arrangere, eller mener at det har medlemsinteresse, så giv mig en melding om dette, så det kan medtages i programmet og annonceres i Ankret.

Leo

Pigemad d. 9./10. kl. 19.00

De der ikke var hurtige nok til at få meldt sig til skal alligevel se, hvad de går glip af.

Forret:

Tomatrand med hønsesalat og hjertebrød.

Hovedret:

Kalvefilet med skysovs og diverse raffinerede tilbehør.

Dessert:

Tiramisu med blommer i maderia.

Kaffe og hjemmebagte kager. (Lækkerier)

Alt dette plus en flaske vin for Kr. 200,- pr. person

Ry Bådlaug byder velkommen til nye medlemmer

Bjarne Nielsen	Fredericia
Kurt Petersen	Børkop
Michael Pedersen	Tørring
Evald Lange	Tørring
Erik Hønge	Åbyhøj
Kaj Kleis	Galten
Ivan Jensen	Galten
Olga og Svein Hugø	Silkeborg
Leo Rasmussen	Laven
Kurt Andersen	Laven
Morten Wittrup Sørensen	Silkeborg
Ole Gregersen	Laven
Finn Spørring	Hundslund
Bjarne Jakobsen	Them
Ole Vraa	Skanderborg
Ivan Klemmensen	Skanderborg
Christian Søderberg	Ry
Kim André	RY
Erik Thulstrup	Ry
Eigil Mortensen	Ry
Benny Jensen	Ry
John Christensen	Ulstrup

Ide til nyt tiltag i Ry Marina

Hjembragt fra det sydlige udland.
(Se side 11 - 13)



Det Hvasse hjørne



Jens Hvass

Ja – så lakker det jo efterhånden mod enden for denne sejl sæson – og det blev rigtignok ikke en sæson, som jeg vil prale ret meget af – sådan vejrmæssigt set. Helt frem til en af de sidste dage i juli havde temperaturen meget svært ved at nå over 18 grader – hvilket i den grad hæmmede fritidssejlere uden varmeapparat og tykke trøjer i deres udfoldelser på søerne. At der så med jævne mellemrum også kom rigeligt med vand fra oven – gjorde ikke situationen bedre. Endelig sidst i juli kom sommeren med temperaturer på over 20 grader og rigeligt med sol – og sådan blev det faktisk ved indtil midt i august, hvor vi igen skulle have aftale med vejrguderne, inden vi stak til søs.

Langt bedre så situationen ud for 3 år siden, hvor i kunne læse følgende:

År 2001 blev en rigtig god sæson med utroligt mange gode sommerdage med temperaturer, der mange dage lå mellem 25 og 30 grader – ja enkelte dage endda over 30 grader. Jeg kan ikke lige mindes, hvornår vi har haft så mange varme sommerdage. Godt for os og ganske skidt for fjernvarmeværket, der ikke har tjent en krone på os i mange måneder. Selv her 22. august står termometeret i nordsiden på næsten 27 grader.”

Nå pyt – vejret kan jo nå at blive godt resten af sæsonen – eller også bliver der måske bedre til næste år. Det sker i hvert fald ikke noget ved at være lidt optimistisk.

I løbet af de næste 100 år få vi sejlere meget mere vand at boltre os i – og derved svinder risikoen for at gå på grund – i hvert fald på de kendte grunde i de salte vande. De skriftkloge profeter har jo netop meddelt al folket, at klimaforandringer vil få vandet til stige ikke mindre end 50 cm over den nævnte periode. Nå – så højtbliggende, som vi har placeret Ry Marina kommer vi nok ikke til at mærke så meget til vandstigningen. Ved mange kysthavne vil 50 cm mere vand dog nok give en hel del problemer.

P

Pensionistsejladsen

Søndag den 22. august kl. 1300 lød startskuddet til årets pensionist sejlad, hvor en trofast skare af kommunens pensionister mødte op til årets sejltur i farvandet mellem Ry og Silkeborg. Vejret var ikke helt med arrangementet, idet vi måtte inkassere et par heftige byger under-



vejs. Da alle både havde kaleche, kom alle dog tørre hjem igen.

Efter en dejlig sejltur rundt på søerne med indlagte kaffe- og andre pauser, vendte flåden ved 1730 tiden hjem til Ry Marina, hvor arrangementet sluttede med Skipperlabskovs i rigelige mængder til hyggelig harmonikamusik. Det er i den grad glædeligt, at så mange bådejere med deres familier hvert år stiller op til dette arrangement - der er et af årets højdepunkter for mange af vores pensionister.

P

Optagning af både

Bemærk venligst at ALLE både skal være fjernet fra Ry Marinas broanlæg senest 15. november 2004.

Gå venligst i gang med forberedelserne til optagning af båden i god tid, så en enkelt weekend med dårligt vejr ikke bevirker, at



Indtræder et eller andet ganske uforudset op til 15. november, så kontakt straks havnekontoret, så de ikke skal til at bruge tid på at ringe til dig for at få din båd på land.

Som medlem af Ry Bådlaug er man forpligtet til at efterleve ”Havnereglement for Ry Marina”, hvori ovennævnte tidsfrist er anført under punkt 2.2.

P

Tovværk i Ry Marina

Samtidig med, at båden fjernes fra bådepladsen i Ry Marina skal ALT tovværk fjernes fra pæle og broer. Tovværk der ikke senest 15. november er fjernet fra broanlægget vil blive indsamlet af broholdet og destrueret.

Man bør vænne sig til at medtage alt tovværk, når båden glider ud af pladsen for sidste gang, for at komme på land.

P

Vinteroplægning af både

Jeg er ikke helt klar over, om der er ændringer i oplægningspolitikken på Skimminghøjpladsen i år - så inden båden sættes på pladsen, bedes du kontakte havnekontoret, så du får din båd anbragt rigtigt første gang.

Skimminghøjpladsen må kun anvendes til oplægning af både, der har fast plads i Ry Marina - og kun i perioden fra 1. oktober til 15. maj.

Bådejere, der ligger i Ry Marina på lejebasis, kan få tilladelse af havnekontoret til at anvende pladsen på Skimminghøj til vinteroplægning, hvis der er plads.

P

Afstivning af oplagte både.

Sørg for solid afstivning af din båd, hvis den skal stå på Skimminghøj-pladsen. En usikker afstivning af din båd udgør en risiko for nabo bådene, når vin-

terstormene sætter ind.

I forbindelse med oplægning af båden er det klogt at anbringe båden med stævnen ud mod knæhegnet, således at alle bådene kommer til at ligge med agterenden ind mod kørevejen i midten af pladsen. På denne måde er det meget nemmere - både for os selv og for vagtmanden - at holde øje med, om der er eller har været ubudne gæster i båden.

P

Oprydning på Industrivej 14.

Som det står i vores havnereglements punkt 5 SKAL alt grej være fjernet fra pladsen på Industrivej 14 senest 15. november. Grej og udstyr, der efter denne dato henligger på pladsen uden forudgående aftale med havnekontoret, vil blive destrueret af bestyrelsen, der har ansvaret for at pladsen efter 15. november henligger tom og rengjort.

P

Optælling af grej og udstyr samt budgetønsker.

Ry Marinas udvalg har et fast arbejde i september, der hedder optælling af grej og udstyr, så bestyrelsen kan danne sig et overblik over tab, svind mv.

Materiel-listerne med bemærkninger om tab/mangler skal efter færdiggørelse afleveres til bestyrelsen.

Udvalgene skal også i september sætte sig sammen for at finde ud af, hvad de har af ønsker til det kommende budget - som bestyrelsen går i gang med her midt i efteråret.

Er der ting der skal repareres, ændres eller nyanskaffes, så er det altså nu udvalgene skal i gang. Budgetønskerne for 2005 skal være bestyrelsen i hænde senest til første bestyrelsesmøde i oktober.

P

Arrangementskalender.

Oktober:

Lørdag d. 9. kl. 19.00

Pigemad

Et stærkt hold af gastronomer vil fremtrylle specielle kulinariske oplevelser. En aften af de helt specielle som man ikke bør gå glip af.

Søndag d 24. kl 10.00

Standerstrygning.

En sejl sæson er gået på hæld og det er tid at tage klubstanderen ned og vinterklargøre havnen.

November:

Tirsdag d. 10. kl. 19.00

Møde med bestyrelsen

Klubaften hvor det er muligt at fremkomme med ideer og forslag til bestyrelsen, samt drøfte disse med de fremmødte medlemmer.

December:

Søndag d. 5. kl. 14.00

Juletræ for børn og voksne.

Den traditionelle julehygge med underholdning og slikposer til børnene og julegløgg og æbleskiver til de lidt ældre.

P

Månedens tankestreg



Man fatter sædvanligvis ikke, hvad ens gode rygte er værd - før man har mistet det.

P



1/2 døgn ved bro 61

Netop retur fra Fyn. Skønt at være tilbage på søerne. Ro på havnen. Folk er begyndt at arbejde igen. Her er bare os. Bilen er varm efter den lange tur, og vi er varme, så vi vil skynde os ud og spise vores lidt sene aftensmad ved bro 61. Fut på grillen og stegeflæsk på. Havde ikke lige tænkt på at morgendagen bringer udflugt til Tulstrup kro med stegt flæsk ad libitum. Men skipper nyder udsigten til stegt flæsk i to dage. Så vi tager det med nye kartofler til. Mens vi spiser dukker en flok vandrere med og uden stave ud ad vildniset fra Kanocamping-siden. Snakken går lystigt. De kender hinanden godt, kan man høre. Det er rigtigt hørt. Det viser sig at være en flok nuværende og tidligere naboer fra Alling og Tulstrup som en gang om ugen mødes og vandrer ud til steder, som de skiftes til at vælge. I dag skal de bese kildeudspringet oppe på bakken bag os. Det er så rent at man kan drikke af det, fortæller en af deltagerne os.

Efter besigtigelsen slår de sig ned ved bord og bænke og tager deres kaffe og hjemmebag frem. Vi sidder lidt på afstand og hygger os ved at høre på dem. De summer som en hel flok tilfredse bier. Det skyldes nok det hjemmebagte. Jeg drister mig til at tage et par billeder af dem. Ved afskeden synes vi næsten vi kender dem. Morgenen efter kommer et nyt hold til stedet. Det er en flok voksne udviklingshæmmede og deres lærere. Der skal være undervisning i det fri. De ser nysgerrigt på os, men er for generte til at sige noget. Vi hører de slår sig ned ved bordet, og at de får undervisning i procentregning med dagligdags eksempler. Lidt senere er der budgetlægning på skemaet. Vi overvejer at slutte os til. Måske er det nogle, der er ved at blive sluset ud til egen bolig. Der er lidt drillerier af godmodig karakter imellem dem, men stemningen er

god. Der er åbenbart andre end os, der synes det er et dejligt sted, må vi konstatere. Efter undervisningen går holdet videre. De stopper igen inden for vores synsvidde og sopper i den drikkeklare kildes udmundning i åen ved bro 62. Inden vi sejler tilbage til havnen tager jeg mig lige en rask tur til Bryggebjerg via Alling. Man skal snart være akrobat for at komme ned ad den stejle trappe til Rosvig. Her hjælper vandrestavene. De tjener som gelænder.

Karen J



Karen Johnsen

Den naturlige spalte

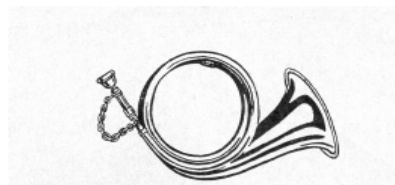
eller: **Manden ved bålet**



Kurt Nielsen

Nu er vi ved indgangen til oktober måned, og den store jagtsæson er over os, derfor vil jeg skrive om jagt og vor genetiske baggrund for at jage i almindelighed.

Jægerens horn lyder tidligt for



Jagthorn, et såkaldt „Fürst Pless Horn“

noget af os, senere for andre, og for de mange ulykkelige, der er spærret inde i byens gader og dømt til at leve i en betonjungle,



mere skrækindjagende end nogen jungle i Afrika, lyder jægerens horn aldrig. Men dybt i de fleste af os mænd bor ubevidst svaret på jægerens horn - en kildrende fornemmelse i nakkehårene, hurtigere pulsslæg, en i generne indbygget erindring om forfædrene, der først dræbte med kølle, senere med spyd, senere igen med bue og pil, derpå med mekaniske våben og endelig med formler, direktiver og uforståelige forordninger.

Hvor sagtmødt mennesket er, gør ingen forskel - et sted i pen- og blækhusarbejderens (nu EDB manden's) smalle brystkasse findes stadig reminiscenser af jægerhertet, et sted i hans næsebor, den næsten forglemte lugt af blod. Der findes ikke den mand, hvis forestillingsevne er så fattig, at han ikke på et eller andet tidspunkt har spekuleret på, hvordan han ville reagere, hvis en løve slap ud af Givskud Løvepark, og han var tvunget til at stå ansigt til ansigt med den uden de beskyttende bilruder, eller træer han kunne klatre op i.

Dette er en simpel manifestering af det urgamle ego, næsten lige så ligetil som parringsinstinktet, fordi mennesket - jægeren - oprindeligt levede via sin mave. Først da fremskridtet tvang ham til at dræbe andre mennesker, strømmede blodtørsten til hans hjerne. At jage er noget ganske ligetil. Dyr er ukomplicerede. Mennesket er i sig selv ukompliceret, manden er stadig jæger, stadig på jagt efter



kød til sin knurrende mave, stadig forsørger for sin hjælpeløse mave (ak ja, det var dengang) og deres afkom. Fra manden slår øjnene op, til han falder i søvn, drejer hans tanker sig stort set om, hvordan han skal skabe eksistens for sig og sin familie. Bringe brød til huse er den moderne version af at slå en mammut for panden, med en stor skarp sten.

Mange mænd finder det ubeskriveligt svært at fatte de besynderlige ceremonier og besværgelser, der i dag omgiver kampen for føde og husly til afkommet. Den tiltagende og løbske kontrol af lofter, vægge og gulve i hele hans dagligdag lammer ham og tilfredsstillende ikke hans kødkrav og hans æstetiske indstilling til jagten, når jægerens horn kalder, og nødvendigheden driver ham. Men han kan forstå en løve, enten får man ram på løven, eller også får løven ram på en selv. Og han kan forstå sig selv i en verden af uforståelige ting, og glem ikke, at han er direkte efterkommer af det hårede væsen, som flåede det rå kød af nyslagtede dyrs dirrende flanker og tørrede fingrene af på lårene, hvis han overhovedet tør-



rede dem.

Medens de fleste mænd i dag som en ganske utilstrækkelig erstatning må tilfredsstille jagtinstinktet ved jagt på billige tilbud i supermarkedernes kølediske, og lejligheden til direkte kontakt mellem dyr og mennesker bliver mindre og mindre, vokser interessen for mennesket kontra dyret og naturen besynderligt nok stadig. Og den almene interesse, hvad enten den er aktiv eller passiv - som jagten til stadighed er genstand for - er en overbevisning om, at instinktet trods mangel på muligheder ikke er ret langt borte og stadig findes.

Jeg må have hørt jægerens horn tidligere end mange. Som opvokset på landet var det dengang helt naturligt, at man fik sin første luftbøsse inden 10 års alderen. Den afløste så slangebøssen, der var selvlavet og havde været i brug i flere år, og som herefter var mest til skolebrug, da luftbøssen var upraktisk stor og ikke kunne være i skoletasken uden at stikke op. Det første vildt der blev jaget, var gråspurvvene, de fandtes dengang i utallige mængder, og min far så gerne, at de blev holdt lidt i ave, så ikke de åd alt kornet, inden det blev høstet og kom i laden. Det var specielt havren, de var glade for at delikatere sig med. De nedlagte spurve blev som alt andet fuglevildt plukket og gjort fint i stand, og som regel tilberedt sammen med søndagsmiddagen, og derefter spist med den samme gorme'nydelse, som agerhøns og dyreryg giver. Senere i femten års alderen kom så præmieren på rigtig jagt med far's jagtgevær og dermed de vildeste drengedrømme om at nedlægge et rådyr, og så kunne levere dette kongelige vildt til en stor festmiddag, hvor hele familien var samlet.

Vær glad for hvis Du har hørt jægerens horn og stadig har mulighed for at følge dette og dine instinkter. Det giver en kolosal indre balance og det rette forhold til dyrene og naturen.

Samtidig med jagtsæsonen's start står vi jo også midt i sæsonen for jagt med kniv og kurv, altså svampejagt. Og som jeg tidligere har skrevet, hvis I ikke allerede er igang, så tag Jer dog sammen og se at få begyndt. Glæden ved at slæbe en topfyldt kurv svampe hjem i køkkenet er fuldt på højde med at bringe et lækkert stykke vildt. Og svampejagt er jo meget lettere tilgængelig her i de store skovområder omkring Ry, hvilket man ikke kan sige om jagt i almindelighed, den er efterhånden skruet så højt op i priserne, at nedlagt vildt skal vejes op i sølv. Så fat kurven, ud i skoven og indånd de herlige efterårsdufte, og fyld så din kurv helt op med rørhatte, mælkehatte, parasolhatte, champignoner, kantareller og rens dem så vidt muligt med kniven og børsten, inden de kommes i kurven, således at de får mindst muligt kontakt med vand inden tilberedning..

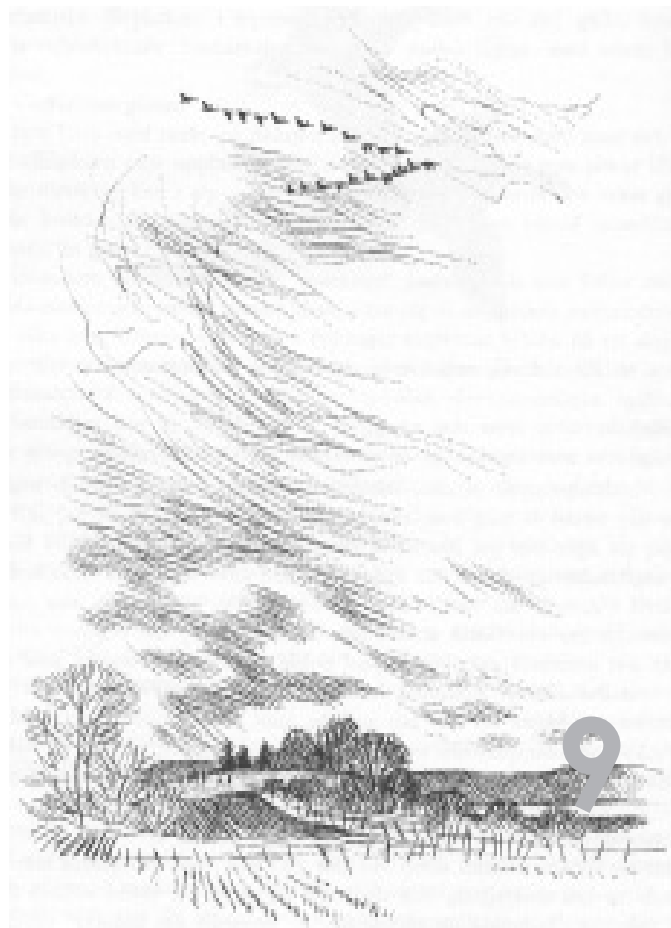
Jeg har måske allerede tidligere skrevet om denne her opskrift, men den er efter min mening så god, at den godt kan gentages. Samtidig med svampene kommer også de små "edderne" i køkkenhaven, når grøntsagerne er vokset til, og man derfor er lidt mindre ihærdig med hakkejernet. Man klipper de øverste 10 - 15 cm af nældeerne med stilk og det hele, men rør endelig ikke ved dem med de bare hænder, de brænder som bare f - - - -. Nælderne skylles, blanceres og flødestuves med lidt sukker ligesom de store nælder. Samtidig rister man nogle store franskbrødsskiver, og herpå lægges så et godt lag stuede nælder, der igen dækkes med ristede svampe. Så har Du igen mulighed for at høre englesangen, da det simpelthen smager himmelsk og endnu bedre, er "fanget ved egen jagt".



Nu kan jeg se, at jeg er ved at være nede på siden, hvor jeg skal til at stoppe, hvis der også skal være plads til billeder. Så jeg vil slutte denne spalte med at tilstå, at sidste gang der var bud efter mig, ville hverken hr. Sct. Pedersen eller Fanden ha' mig, så derfor er jeg her endnu. Ingen af os ved jo, hvornår vi, og ikke mindst uforsigtige svampejægere bliver kaldt hjem af den "Store Jæger", så derfor, følg dine instinkter og nyd livet, naturen, sejlturene, frokosten og ægtefællen så intenst, som Du overhovedet er i stand til. God jagt.

Kurt

Engle er naturligvis hverken hankøn eller hunkøn - Ellers ville de jo ikke være engle!





Lørdag den 14. august var slutningen på en lang dejlig ferie på søerne. En ferie præget af de 3 vejræssigt varmeste uger vel i hele sommeren 2004. Der var i forvejen truet lidt med bulder, men det blev ikke over søhøjlandet ved den lejlighed.

Lørdag den 14. august var ligeledes datoen for arrangementet "Musik på Havnen", og på Finito havde vi glædet os vældigt til denne dag. Sidste år vi stiftede vi bekendtskab med et hold søde musikerkoner, som vi så frem til at have med igen. Sådan skulle det nu ikke gå – men det blev det ikke ringere af.

I løbet af formiddagen samledes de både der skulle have musikere og gæster med, og flaget gik til tops på marinaen. Der var lagt op til fest.

I køkkenet regerede Jytte og Marianne bistået af kaptajn Vom. Marianne valgte at lade sin spænding og forventning til familiens nye luksusliner, omsider på vej til dem fra det sønderjydske, blive omsat til energi til hakning af grønt tilbehør til aftenens grillmenu. Der var i forvejen tilberedt grillkød med og uden marinade. På spørgsmålet om, hvordan de dog kunne være sikre på at komme af med al den dejlige mad, var Jyttes lakoniske

svar: Tja, det er jo det problem enhver mangestjernet restaurant dagligt står med. Og de havde hun jo så sandelig ret i.

Kun på eet punkt herskede lidt usikkerhed: Tilmeldingen af musikere havde det set lidt skrælt ud med. Nok til tre orkestre blev der dog, og de sled bravt i det. Et hold på Orca, et på Frynsen og et på Buster.

Præcis klokken 13 slog formanden på klokken og bød de fremmødte velkommen, og i løbet af kort tid fordeltes folk i 13-14 både, og flotillen bevægede sig mod farvandet ud for Juulsøbroen, hvor det skulle forsøges, om der var godt at være. Vejret var sådan, at det var godt at være alle steder, hvor en lille brise nu og da rørte på sig, så der blev ikke megen "prøven til" før beslutningen var taget, og opankringen i fuld gang.

Traditionen tro gik der herefter 2-3 hyggelige timer med sang og spil og badning og andre former for munterhed, inden gruppen atter spredtes, og hjemturen indledtes. Skipper Andreas på Orca besluttede at give gæster og orkester en ekstra lille oplevelse: Han lod

fortøjningerne fra de to nærmeste både blive siddende, så de blev trukket hele vejen hjem og først "løsadt" lige uden for marinaen.

Det var en dejlig oplevelse både for gæsterne og for os andre.

Netop da vi skulle til at forlade anker-pladsen var nogle af os vidner til, at den lille seje gast Emil på Prince-ib tog sit livs første udspring fra fordæk i free style. Det var et mageløst syn.

Tilbage i havnen bestilte vore gæster, til vores store glæde, plads igen til næste år. Vi skiltes med aftale om at tilbringe nogle timer sammen igen senere på aftenen, hvor en behagelig temperatur gav mulighed for både at spille, danse og sidde ude længe.

Det er et godt efter-sommerferie arrangement. Dejligt under festlige former at få snakket med dem, der har været ude i den store verden, og som derfor selvfølgelig tørster efter nyheder fra den hjemlige andedam. Dette var det første af eftersommerens række af gode solide traditioner som fortsatte allerede ugen efter med Pensionistsejls og følges op i oktober med Pigemad.

Finito

Hva' var det dog der skete.... ?



En tilfældig bemærkning på et lokalt autoværksted.... I ska' da med på havtur næste år.. ikk'. Det ku' nu være så hyggeligt, hvis I tog med... det er jo længe siden I sidst var ude i de salte vande. Så'n nogle henkastede bemærkninger resulterede i at jeg/vi kom til at sige..."det ku' da være sjovt, men vi har ligesom indstillet os på, at vi har været på den sidste havtur, og at vi jo har det så herligt på søerne, så....." Disse bemærkninger blev ikke købt, ej heller bemærkningen om, at vi jo ikke havde investeret i en navigator, og at vore søkort var havnet på den lokale genbrugsplads som brændbart affald.... Og i et svagt øjeblik, ja så kom svaret, at det nok var en rigtig go' ide.

Hvor skulle vi så hen...? Jo, sydpå og måske til Slesvig... en tur på Slien og så som et must, så skulle vi til Ærø... specielt Ærøskøbing. Nå, ja... det var nok ikk' så galt endda, og på den indre skærm rullede glade minder frem fra en svunden tid... hvor vi netop havde besøgt disse lokaliteter... minder der tidligere er beskrevet i dette udmærkede blad.

Inden man ser sig om, ja så er det ved at blive forår... og lige med eet, så står Industriferien for døren.. det er blevet juli !! Vores allesammens "Karsten Vognmand"

var klar til bortførelsen fra det trygge søsystem og 3 besætninger var forventningsfulde... fredag aften i Horsens "hyggelige" lystbådehavn... og det var blevet bestemt, at Britta ville bespise hele flokken med en gang carry-gryde af de hotte.. forstå's. Sikken et måltid og rødvinen smagte.. alt var bare perfekt. Her skal tilføjes, at besætningen på "Happy Hour" var udvidet med Britta's ældste søn... Pierre, som til dagligt ellers opholder sig i Tyskland sammen med sin far. Vi gamle var en lille smule spændte på, hvordan denne gut ville falde til i dette selskab, men enhver tvivl blev gjort til skamme... det var og er en gut-termand af de sjældne... den her alder på 17 år har visse kvaliteter, som vi andre kun kan mindes med et smørret (uartigt)grin..Pierre kunne drikke en stille pilsner med os og fra Henrik's lager gik en lind strøm af "dåsemad"... Et kært barn har mange navne, og her er nogle pseudonymer på fænomenet... det var morgen-bajeren, det var klokken 10 bajeren. Det var bro-bajeren og go'nat-bajeren... og så sel'følgelig dem ind imellem, vi ku' selv vælge.. Her skal dog lige slås fast, at det var en seriøs havtur vi skulle ud på og at det naturligvis ikk' kun var sprut. Lørdag morgen skulle vi så afsted... Henrik betalte og så.... Inden vi så os om, så var vi i Årøsund.. en herlig nyere marina med fine faciliteter. Bådene er blevet noget større... der ude på

de salte vande... 40 – 45 – 50 fods både var et dagligt syn, og i Årøsund var det da heller ingen undtagelse. Vi fandt ud af, at nogle at de flinkeste... ja, det var også dem med de store både. Lige pludselig var vi kommet i snak med en sønderjyde ... en rigtig hyggelig gut. Det viste sig at han var den lykkelige ejer af en næsten ny 41 fods Nord-West... lige overtaget for vel en måned siden. Med lidt påtrængenhed fik vi da en invitation til at besigtige "staldene"... hold da kæft, for en skude.. luksus i metermål.. og sikken et par "grønne basser"... altså Volvo Penta'er, der lå under dæk...vel 6 – 700 HK. Her gik så et par timer med hyggelig bådsnak og en lille én til halsen.. man bli'r sgu' lidt tør i nedløbet af at sige Ih, Nååå, juuuuu. Under samtalen kom det frem at skipper var autoforhandler i Vojens med speciale i VW, og så var der lige pludselig en livlig snak om bilhandler og vanskelighederne om at overleve i en "betrængt" branche... Henrik kunne bidrage med, at han omsatte alt i fransk, så skulle der komme et sådant produkt i skipperens butik, så skulle han bare ringe, så var den købt af Henrik.(senere under ferien blev der også handlet en brugt Peugeot 405) Nu måtte det store spørgsmål stilles.. det I ved... hva' koster sådan en herlighed.. og om man måtte spørge ?? ... nej, det var vist ikke passende, men den gæve sønderjyde ville dog godt antyde, at prisen var lidt under 3 mill... brugt forstå's !!

Nå, vi måtte videre næste dag... og kursen blev sat mod Flensburg. I Als Fjord blev vi enige om at aflægge Dyvig et besøg... hyggelig havn med et noget forsømt

ration, men dog med at cafeteria-lignende etablissement. Også i Dyvig fandt vi.. næh.. vi ku' ikke overse den... en 62 fods Princes luxusliner... heldigvis var ejeren der ikke, og så slap vi også for at stille flere fjogede spørgsmål om priser m.m., men flot var den.

Næste stop var Flensburg.. og den gamle kendte lokalitet.. Galwig Marina... det lignede sig selv.. og det var som dengang meget venlige og gæstfrie fastliggere... vi sku' bare lade som vi var hjemme ! Noget af et tilbud. Vi fik da besøgt Sky-supermarkedet, der var mindre en 5 min. gang derfra og med venligst udlånte transportvogne, blev der provianteret... mere "dåsemad"... mere vin i 3 og 5 ltr. dunke og lidt af det stærke.

Henrik og Britta indkøbte en pæn oksetyndsteg, som så skulle grilles om aftenen. Dette blev lidt af et tilløbsstykke for de lokale... hva' havde vi gang i ? ... råt kød blev brunet af, krydret og pakket ind i stanniol med skiveskåret løg og så på grillen igen... 10 min. på hver side og så hvile i 20 minutter. Den troede de ikk' på.. ku' det virkelig lade sig gøre ? Mange øjne hvilede på kokkene (Henrik / Ole) og da vi skar stegen for, ja så kom spørgsmålet om en prøvsmagning.. selv'følgelig.. og den steg var bare perfekt... måske har vi nu lært eller rettere sagt givet vores værtsfolk et nyt behov.. for bare 150,- danske kroner kunne vi bespise 9 mand .. og vores gast ... Pierre kunne i særdeleshed lide produktet med Britta's supersovs og masser af nye kartofler. Sikken en aften...

Flensburg by blev besøgt pr gåben.... Og så måtte vi jo smage én af de lokale fadøl... herligt !, Nå efter et par dage ville vi videre, og så skulle vi til Glucksburg.. en enkelt overnatning her, men inden da en travetur omkring slottet... Glucksburg bliver angiveligt brugt til "af-moms-ning" af lystfartøjer, for her lå flere meget dyre sejlbåde bl.a. X-jacht's i 50 fods størrelsen.. man må jo indrømme at 25% moms på bare 1 mill bliver noget mere "spiseligt" når den ændres til 14% tysk moms... Ja.. så tænker man på vore politikere, der så helt slipper for at få momsindtægter på disse både... hvor er logiken ?? Måske skulle vi foreslå lidt ny-tænkning.

Nu var vejret perfekt til at tur ud forbi Kalkgrunden.. et ikke uden grund frygtet farvand, hvis det er blæsevejr. Vi fik det vi kalder en mags-sejlad.. blank vand og kun de krusninger vi selv lavede... Ind i Slien og anløbe Maarsholm... Ikke meget at se på her, men vi fandt da ud af at gå en aftentur... og hvor heldigt.. en rigtig tysk knejpe...øl-dunst og stamgæster hængende ved baren og en masse "kloge-Åge" snak, som de alligevel ikke kunne huske dagen derpå. Her fik vi så en Erdinger Pils.. en speciel tysk ½ liter øl.. ikke færdiggæret, brygget på hvede.. og en hel masse tekniske data, som vores tyske guide og specialist i øl kunne belære os om. Det smagte godt.. så godt at det blev til endnu én.

Nu skulle vi så afsted til Slesvig by ... i bunden af Slien... Det er ligesom at sejle på Silkeborgsøerne, roligt vand og med smukke landskaber til begge sider. Enkelte kabel-færger og turistbåde.. lidt større end "Hjejlen". Da vi omsider kom til Slesvig Stadthafen.. som var blevet et opsamlingssted for Alexander og Rebecca, der havde været på besøg i Kiel hos deres far. Her var imidlertid et stort stævne.. noget med afvikling



og løb... I helvede... hvor en heksekedel... midt i havneindløbet var der en masse politibåde og en masse svømmere med hvide badehætter.. godt nok for så ku' de da ses. Efter bedste tysk skik med "ordnung muss sein" blev vi vinket væk og de her uniformsbæfængte beamtere viste med alt tydelighed, at *de* var helt uundværlige til dette arrangement... Nå, ja vi skulle jo ligesom videre... så nordpå til Kappelen.. ankomst sent på aftenen, men vi fik dog plads. En alletiders havnefoged, der også formidlede rundstykker og iøvrigt var meget service – minded.Kappelen er en spændende by.. vi ku' nemt ha' blevet der i meget længere tid... der var så hyggeligt på.. ja, det bli'r det hurtigt... vores stamværtshus.. igen blev det Erdinger-Pils i høje glas med duggen drivende ned ad glasset..Et nyt behov så således dagens lys på denne havtur... igen måtte denne nye last tilskrives en vis Pierre, der på forunderlig vis fik os guided ind på de rigtige lokaliteter. Pierre var også frisk på vi gamles ritual. ..."Højmesen"... ved 9 tiden.. forstå's ...op på bænken.. en kold morgen-øl .. væk fra opvaskens ulidelige støj.. det gi'r uro i bådene, når dette nødvendige onde sættes i gang.

Marinaen i Kappelen har en særlig vejrstation, der alene bygger på sund fornuft... "er stenen hvid.. så er det snevejr", Er stenen væk.. så er den stjålet", Er stenen brun... så har hunden skidt på den" prøv selv at oversætte(foto). Kappelen blev også byen, hvor vores gast afmønstrede for at deltage i en fødselsdagsfest i hjembyen. Noget vemodigt at skulle tage afsked med Pierre.



Kappelen

Tilbage til Maarsholm og afvente roligt vejr.. så afsted i det smukkeste vejr.. helt blank vand.. marsvin i overfladen... nej hvor var det skønt. Nord om Ærø til Ærøskøbing... En god havn, men med et ikke helt indkørt betalingssystem. Kontokort til bad, vand og strøm.. det ku' godt have været bedre ! En havn med et smukt bagland...strande, nyere villaer, gamle smukke huse og et aktivt handelsliv, hvor årets omsætning stort set skal laves i de 3-4 uger industriferien afvikles. Henrik og jeg selv... trængte noget så grusomt til at blive klippet.. det blev i Ærøskøbing.. og det endda af en *ærke københavner*... på overtid.. en lørdag efter lukketid klokken 12, kom vi i stolen.. en 1.klasses behandling med mange gode historier om ø-livet for en indvandre... snakke gik så livligt, at frisørens saks lavede et pænt lille v-hak i fingeren.. her fik vi så lært hvad den lille flaske med påskriften DSB skulle bruges til... DSB står for: *Det Standser Blodet*... og det gjorde det så.. videre med klipningen... og på små 45 minutter blev Henrik og jeg klippet og undertegnede fik tillige nedjusteret skægvæksten.. 165,- kr. og 245,- kr.... (410,- af de go'e kroner). Aktivt handelsliv.. ja tænk engang på selve havnefronten var der en stor og næsten ny NETTO... sikke priser.. ikke noget med kiosk-priser... masser af varer. Når man tænker tilbage, ja så er denne placering sikkert velgennemtænkt, for den danske lukkelov giver her mulighed for åbningstider alle ugens 7 dage.... og det blev udnyttet.

Videre nordpå... Fåborg.. en herlig by med et flot havneliv og en handelsgade af de absolut bedre.. I solskin smager en stor fadøl dobbelt så godt på en fortovsrestaurant.. det blev afprøvet.

Assens blev næste havn og her var vi så heldige at møde de smukke træskibe, der sejlede Fyn rundt.. og vi fik set en rednings-aktion med helikopter fra SOK.. en



smuk aften på havnefronten med underholdning.. helt gratis. Ferier har det med at blive hurtigt brugte... også denne her... den 3. uge var ved at lakke mod enden, så vi besluttede os for at besøge Juelsminde inden indsejlingen til Horsens... Juelsminde er en dejlig havneby, nu hvor der faktisk kun er fritidssejlerne tilbage... et smukt havnemiljø med huse næsten helt ned til vandkanten.. der må være penge i at betjene disse fritidssejlere....Turismen har det godt !! Nu var der så ingen vej tilbage... Horsens... vi skulle dertil, men heldigvis var "Karsten Vognmand" adviceret, så den 1. bådsejlede bogstaveligt talt lige ind i stropperne, og i løbet af nogle få timer var de 3 både tilbage i de vante omgivelser i Ry...

Nu vel hjemme kommer tanker omkring årets togt...Det gik egentligt forbavsende godt, trods aldersforskellen... det lykkedes at få tingene til at fungere... vi slap for "tæsk" under sejladserne... vi havde en god ferie med besætningsmedlemmer fra 6 år til 62 år... de "grå" var vist i overtal !! Man lære noget af hinanden...og vigtigst af alt.. man indretter sig og bøjer af, hvis det er nødvendigt... og hvorfor nu det.. *Joh for en ferie kan ikke gøres om...* og vi skal bruge minderne i lang tid fremover... En stor Tak til besætningerne i "Happy Hour" – "Helian" – "Kydi"

Der alte Elo



Fåborg



Ry Marina havde denne sommer besøg af en sjov lille dampbåd med Skotsk nationalitetsflag.

Nogle episoder har det med at gå i glemmebogen... og denne her var *lige ved*

Bådlaugets yngste har det med at lege... og hva' er mere naturligt end at bygge træskibe... af de *for-hånden-værende-materialer*. Ingen undtagelse her... Mikkel og Anders hyggede sig med hver sit *skiv'*... Anders er som vanligt hurtig på benene og med en snor i fartøjet, pløjer dette sig igennem vandet.. uheldigvis manglede Anders fodfæste under én af de utallige hastighedsprøver.... *Plaask*... og Anders røg i søen... heldigvis tæt ved klubhuset og fra Arne Malthe Rasmussens lille sidebro.. her var vandet ikke så dybt... men sikken et syn, da Anders poppede op som en anden prop... store øjne... og forundren over *hva' var der sket* og at her ku' han bunde. Op på land igen ..ringe hjem... egen mobilos var af naturlige årsager p.t. ude af drift.. afhentes af far i Mercedes'en.. Nu bruges redningsvest !!



Små efterdønninger røber, at „Little John“ har fået letmatros ombord, og de er ikke flaget, der stryges længere!!!



SLADREBÆNKEN

Et saligt blik... i øjnene på en elers afklaret person... På havnen ses dette syn oftere og oftere... en vis mand i metalbranchen har fundet ud af, eller rettere sagt genfundet, glæden ved kvindeligt selskab. En smuk blond kvinde med oprindelig hjemhavn.. *lidt øst Lidt meget øst for.... Bornholm ! ...* har på forunderlig vis gjort indtryk på "Little John", så han ser ud til at stortrives... Herligt at se.... og charmerende at lytte til det danske sprog udsat for en "øst dialekt"... Vi ønsker held og lykke med den videre bearbejdning... *Svetlana.*

Per „beton“ foreslår at man mødes en mørk vinteraften for at se på årets billeder. Alle der har noget at vise frem for en større forsamling (ja. ja. billeder), kan henvende sig til Per. Han vil så redigere et formidabelt billedshow, som kan vises på storskærm. Datoen er endnu ikke fastlagt.

Bådhandler... Hvordan ka' det nu være.... Igen i år har sommeren og sensommeren været "plaget" af salg og køb af både... Peter & Jytte har været bådløse længe.. *Nidelv 28'*eren forlod søerne i forsommeren.. og så skulle der hjemkøbes en ønskebåd... ny og lækker... *Saga 29* var det eneste saliggørende.. uheldigvis skiftede værftet forhandler og samtidig udgik denne model af produktionen.... Ny forhandler og ny model.. vel 1-2 fod større og vel 65.000,- kr. dyrere. Skidt-pyt !!! *vi gør det !!!* Nu afventer vi spændt søsætningen.

Bjerregaard-familien's....*Nidelv 26'eren* blev udbudt... solgt !!! . og nu var der kun én båd, der tilfredsstillende "Mester Per"... en *Marex 28 Holliday*... og den næsten ny... dyr, men dejlig og pletfri. Nu er der så lige det med motorvejsbroer.... De har det med at tage toppen af... nej .. ikk' af prisen, men af hard-toppen. En uerfaren vognmand fra det sønderjyske undervurderede læssets højde... og ... Den gamle redaktør har ikk' villet medtage den derefter fremkomne chaufførbedømmelse... fra Per... *den var simpelthen Forbudt For Børn !*

Orla fra Ikast-egnen...med *Joda 7500'*eren .. havde pladsproblemer.. de 3 herlige unger er begyndt at fylde mere og mere... På nettet... og efter 6 timer var båden solgt. *Hva' nu... vi afventer... spændt.*

Bank-Mikkel... havde købt en *Marex...med agterkahyt*... nu skulle *Nidelv'en* på 24 fod sælges... Lykken står den kække bi.... og i løbet af et split-sekund var den solgt.

Gamle Mortensen fik mod på at handle... nu gik det jo lige så godt, det var åbenbart let at sælge. *Dacapo'en* kom på nettet sent tirsdag aften og onsdag eftermiddag var der en interesseret... nu er båden solgt... og hva' så.... Det må vi vente med at høre... *til næste nummer af Ank'ret*



Der vel ingen af Ry Bådlugs medlemmer, der kan finde på at sejle fra Horsens efter en overnatning, uden at kontakte havnefogeden, når hans mobilnummer står på side 2 i Ank'ret!

Hvad er det med Alø?

Fornylig blev jeg på Himmelbjerggrunden antastet af en SMKer. Han havde været og spørge efter mig under middagsøvnene, sagde konen. Han indledte med at sige: 'Du ved jo så meget! Nu er jeg jo et meget fredsommeligt menneske, og SMKeren så tilforladelig ud, så jeg ville ikke ligefrem starte med at erklære mig uenig, derfor gav jeg ham straks så evig ret. På den måde er der jo basis for en fortsættelse og forhåbentlig i samme positive ånd.

Så kom spørgsmålet. 'Hvem ejer egentlig Alø?'

Nu må jeg så sige, at det havde været rart om SMKeren havde spurgt om alt muligt andet end lige netop det, for jeg måtte svare, at det vidste jeg ikke. Pinligt!

Det eneste jeg vidste var, at Johannes Skjoldborg, der boede på Dynæs fra 1907-1914 troede, at øen tilhørte Dynæs, og han brugte den til græsning af sine kreaturer, men at han lå i strid med ejeren af Møgelø- en gartner, der mente, at den tilhørte ham. Den sag gik rettens vej, - og Skjoldborg tabte.

Se, noget vidste jeg da,- men ejerskabet idag???

Samme SMKer kunne også fortælle, at der stod et memo-skilt med et tykklingende navn og årstallene 1909-1999. Tilfældigvis kendte jeg heller ikke noget til det.

Nu havde Alø været en del i medierne i år p.g.a. fældningen af træerne, og jeg husker, at naturvejleder Jan Kjærgaard havde udtalt sig om Skarven og Alø, så jeg kontaktede ham. Forgæves for heller ikke han anede noget som helst om øen, andet end at det var fredet område, 'hvad jeg forhåbentlig vidste, når jeg jævnlige sejlede på søerne – der behøvedes ikke skilte, for det står skrevet i regulativet om sejlads på Gudenåsystemet, så det burde jeg kende udenad!'

Nå, men videre, Teknisk Afdeling i Silkeborg måtte kende matrikuleringen og dermed også ejerskabet. Dem satte jeg så på opgaven, og nogle timer senere ringede en sød dame og fortalte, at Alø have hele 5 matrikler, men at alle 5 ejedes af FDF – altså spejderne.

Formanden for Møgelø-afdelingen kunne derefter fortælle, at spejderne erhvervede noget af Møgelø i 1915, og senere nogle flere matrikler i 1923, herunder Alø. Fældningen af træerne var noget Miljø og Natur-afdelingen i Århus Amt havde taget sig af. Memo-skiltet kendte han ikke noget til. (Der er fortsat 3 private sommerhuse på Møgelø.)

Jeg har derfor forespurgt i amtet, der oplyser, at DOF (Dansk Ornitologisk Forening) henvendte sig p.g.a voldsom tilgroning og dermed mangel på redeplads til især måger. Da ejeren sagde god for fældning, blev det foretaget. Grene o.l. blev brændt – stammer blev liggende a.h.t. insekter.

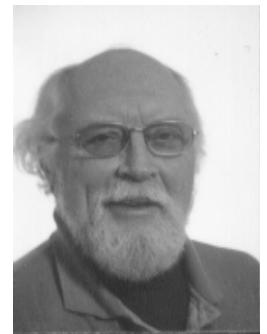
Skiltet står der, men heller ikke amtet kender noget til hvorfor og hvem.

Et kvalificeret gæt er – en tysk fisketurist?

Jo, det kræver sin mand at være ordentlig orienteret, men selv en redacteur kan ikke vide alt.

God sensommer og efterår.

Den gamle redacteur.



Niels Hovgaard